

eksitus minno jure: agga teie surustate, ja
tabhate Teotust minno wasto selgeks teh-
ha. Siis olgo teile nüüd teada, et Jum-
mal on mind ärrarikkunud, temma on mo
Mu minno peält ärrawõtnud, ja omma
Lihha süütnud põllema mo wasto; mo
Lennad on ta kaugele minnust ärrasaat-
nud, ja mo Tuttawad on mind ärraunnu-
tanud; need, kes mo Majas Usset, ja mo
Ummardajad, arwawad mind wõõraks,
ja omma Sulost pean ma allandikkult pak-
luma omma Suga. Mo Wain on wõõ-
raks sanud mo Naesele, ja mul on halle
Meel mo lihhasse laste pärrast. (§ 342.)

§. 368. Mo Luud on mo nahha ja Lih-
ha kõlges kinni, mo Nerud lõppewad ärra
mo Süsifondas. Sepärrast heitke Ar-
mo, heitke Armo mo peale, teie mo Sõ-
brad, sest Jummal Käsfi on minnusse
purtunud; miispärrast ajate teie mind ka
talla! Kes teeks nüüd, et mo Kõnned saaks

sid

sid ülleskirjotud Namatusse, ehk iggawest
Kirwide sisse rajatud; sest wata, „ma
„tean, et mo Lunnastaja ellab, ja temma
„jääb wimaks Põrmo peäle seisma. Ehk
„kül Usfid mo Nahhaga sedda Lihha sawad
„ärrakorinud, süski saan ma omma Lihha
„sees Jummalat nähha; sedda minna saan
„ennesele nähha, ja minno Silmad sawad
„tedda watada, ja mitte üks wõõras.“
Agga teie, karitke Mõõga eest, sest tulline
Wihha tulled keige üllekõhto peäle, mis
Mõõga wäärt on.

§. 369. Keik Jjobi kallid Sannad said
ilmaeego räkitud selhammal Njal, sest So-
war Naama Naalt hakkas ueste Jjobile
tunnistama, et Jummal übbe Waggale
kõgoniste mitte niisuggust Nisti siin Ma peäl
ei woiks peäle panna, waid et Jjob paljo
Daluft ja üllekõhhu peaks ollema teinud,
et temmale Jummalast sesuggune Waero
olli lakkitud (§. 359.)

) 8

§. 370.